

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov **1/ Mag. P. C. G.** a **2/ Dipl. Ing. E. G.**, oboch štátnych občanov R., bytom W., o **uznanie rozhodnutia** Okresného súdu Döbling, Rakúska republika, z 24.5.2006 číslo spisu GZ 2P 75/06w-3, ktorým bola povolená adopcia maloletého dieťaťa **O. K.**, narodeného X., štátneho občana Slovenskej republiky, navrhovateľmi ako adoptívnymi rodičmi, bývajúceho u navrhovateľov, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom v Bratislave, Vazovova č. 7/A, dieťa matky **L. K.**, štátnej občianky Slovenskej republiky, bytom W., a otca **P. K.**, štátneho občana Slovenskej republiky, bývajúceho v B., o odvolaní kolízneho opatrovníka proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. marca 2009 č.k. 10 Cudz/68/2007-30 v spojení s opravným uznesením z 30. marca 2009 č.k. 10 Cudz/68/2007-37 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 13. marca 2009 č.k. 10 Cudz/68/2007-30 v spojení s opravným uznesením z 30. marca 2009 č.k. 10 Cudz68/2007-37 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave označeným rozsudkom uznal na území Slovenskej republiky rozhodnutie Okresného súdu Döbling, Rakúska republika z 24.5.2006 číslo spisu GZ 2P 75/06w-3, ktorým bola povolená adopcia maloletého dieťaťa O. K., narodeného X., štátneho občana Slovenskej republiky, navrhovateľmi ako adoptívnymi rodičmi. Zároveň rozhodol, že navrhovateľom sa nepriznáva náhrada trov konania. V odôvodnení rozsudku uviedol, že biologickí rodičia dieťaťa ani kolízny opatrovník nepodali v určenej lehote námietky proti uznaniu právoplatného cudzieho rozhodnutia a že toto rozhodnutie vyhovuje podmienkam, ktoré pre uznanie cudzích rozhodnutí vo veciach osvojenia (adopcie) vyžaduje zákon č. 97/1963 Zb. v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal odvolanie kolízny opatrovník zastupujúci v konaní maloleté dieťa. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Vyčítal krajskému súdu, že napriek ním včas podanej námietke proti uznaniu cudzieho rozhodnutia, nebolo nariadené vo veci pojednávanie. Poukazoval tiež na to, že konanie o osvojenie maloletého O. K. ako štátneho občana Slovenskej republiky nespádalo do jurisdikcie rakúskych orgánov, že maloletý nikdy nebol zapísaný do prehľadu detí, ktorým treba zabezpečiť náhradnú rodinnú starostlivosť v rámci Slovenskej republiky a nikdy sa nenachádzal ani v evidencii detí, ktorým možno sprostredkovať medzištátne osvojenie, a ani navrhovatelia neboli registrovaní v zozname žiadateľov o medzištátne osvojenie na príslušnom ústrednom orgáne Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (pretože krajský súd rozhodoval vo veci ako súd prvého stupňa – § 10 ods. 2 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania (maloletým, v mene ktorého podal odvolanie kolízny opatrovník) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že ho treba zrušiť.

Podľa § 64 písm.d/ zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 97/1963“) cudzie rozhodnutie nemožno uznať alebo vykonať ak účastníkovi konania, voči ktorému sa má rozhodnutie uznať, bola postupom cudzieho orgánu odňatá možnosť konať pred týmto orgánom, najmä ak mu nebolo riadne doručené predvolanie alebo návrh na začatie konania; splnenie tejto podmienky súd neskúma, ak sa tomuto účastníkovi cudzie rozhodnutie riadne doručilo a účastník sa proti nemu neodvolal alebo ak tento účastník vyhlásil, že na skúmaní tejto podmienky netrvá.

Podľa § 68c ods. 2 písm.c/ zákona č. 97/1963 navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy o tom, že nie je daná prekážka uznania uvedená v § 64 písm.d/ alebo vyhlásenie druhého účastníka, že na jej skúmaní netrvá.

Podľa § 68e ods. 1 zákona č. 97/1963 ak žiadny z účastníkov nepodá do 15 dní od doručenia návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia námietku proti uznaniu cudzieho rozhodnutia, súd nemusí nariaďovať pojednávanie.

V zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil, pričom dbá na to, aby odôvodnenie bolo presvedčivé.

V preskúmvanej veci krajský súd uznanie cudzieho rozhodnutia odôvodnil len všeobecným poukazom na to, že toto rozhodnutie vyhovuje podmienkam zákona č. 97/1963. Takéto len všeobecné odôvodnenie rozsudku, v ktorom súd konkrétne nevyhodnotil splnenie jednotlivých podmienok, resp. neexistenciu prekážok vyplývajúcich z § 64 písm.b/ až f/ uvedeného zákona, nespĺňa požiadavky vyplývajúce z citovaného ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. Tento nedostatok, majúci za následok čiastočnú nepreskúmateľnosť rozsudku krajského súdu, je zároveň vadou konania, ktorou bola odvolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom. Už len táto skutočnosť je v zmysle § 221 ods. 1 písm.f/ O.s.p. dôvodom pre zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku a vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie. Z obsahu spisu je ďalej zrejmé, že procesné práva odvolateľa boli porušené aj tým, že napriek ním podanej námietke voči uznaniu cudzieho rozhodnutia v súdom určenej lehote (výzva súdu bola kolíznemu opatrovníkovi doručená 3.3.2008 a námietka bola ním podaná osobne na súde 18.3.2008, teda v lehote 15 dní určenej súdom), krajský súd nenariadil na prejednanie veci pojednávanie, ale rozhodol bez pojednávania. V odôvodnení rozsudku pritom v zjavnom rozpore s obsahom spisu uviedol, že kolízny opatrovník námietku proti uznaniu cudzieho rozhodnutia nepodal. Aj táto skutočnosť mala tak za následok odňatie možnosti odvolateľa konať pred súdom.

Konanie pred krajským súdom je postihnuté aj nedostatočným zistením skutkového stavu v súvislosti s neodstránením nedostatku spočívajúceho v tom, že navrhovatelia neboli vyzvaní na splnenie povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia § 68c ods. 2 písm.c/ zákona č. 97/1963, t.j. na predloženie listinných dôkazov o tom, že nie je daná prekážka uznania uvedená v § 64 písm.d/ tohto zákona alebo na predloženie vyhlásenia druhého účastníka, že na jej skúmaní netrvá. V súvislosti s tým Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že účastníkmi konania o uznanie cudzieho rozhodnutia o osvojení už z povahy veci musia byť tí, voči ktorým sa má rozhodnutie uznať, t.j. nielen označení biologickí rodičia dieťaťa ale aj samotné dieťa, pričom z hľadiska skúmania, či postupom cudzieho orgánu nebola dieťaťu ako účastníkovi konania o adopcii odňatá možnosť konať pred týmto orgánom, môže byť významné napr. to, či dieťa bolo v tomto konaní riadne zastúpené.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 221 ods. 1 písm.f/ a h/ O.s.p. rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu podľa odseku 2 tohto ustanovenia vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. júla 2009

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová